

Roze bloemen, veel gebakjes

‘Wat ben ik blij dat je er bent!’, zegt Astrid, meteen als ik uit de auto stap. Haar beste vriendin Mirjam is gisteren overleden, na een korte ziekte. Ze woonde de laatste maanden van haar leven in een hospice. Astrid en ik hebben afgesproken in het huis waar Mirjam voor die tijd gewoond heeft. Na wat zoekwerk vindt Astrid de juiste sleutel en opent ze de voordeur. **‘Ik weet echt niet wat er allemaal gebeuren moet nu...’**

Eenmaal binnen hoor ik het hele verhaal. Mirjam was alleenstaand. Met haar kinderen, die allebei in het buitenland wonen, had ze al jaren geen contact meer. Eigenlijk was Astrid de enige met wie ze optrok. Regelmatig gingen ze samen weg, naar een museum of lekker uit eten. Mooie tijden waren dat, ze zijn zelfs een keer naar Parijs geweest.

Maar toen werd Mirjam ziek. Die uitjes werden steeds minder, ze had er gewoon de energie niet meer voor. Mirjam belandde uiteindelijk in het hospice, en Astrid kwam daar een paar keer per week op bezoek. ‘Als het zo ver is, zou jij dan mijn uitvaart willen regelen?’, vroeg ze tijdens een van die bezoeken. ‘En ik heb haar toen, als beste vriendin, meteen gerustgesteld. Mijn hart bloedde, maar ik zei: natuurlijk regel ik dat voor je, dat spreekt toch vanzelf’.

En nu is het dan zover. ‘Wat heeft Mirjam tegen je verteld over haar uitvaart?’, vraag ik. Astrid haalt haar schouders op. ‘Ik weet het eigenlijk niet precies. De laatste weken was ze vanwege de medicijnen niet altijd even helder. Ze had het wel steeds over een rood boekje, dat zou hier ergens moeten liggen’. Marion staat op en kijkt in de lades van de kast in de woonkamer. Daar

ligt van alles, maar geen rood boekje. We zoeken samen verder en vinden het boekje uiteindelijk in de keukenla, tussen de pollepels en het bestek.

Samen lezen we. Mirjam wil gecremeerd worden, en haar as mag uitgestrooid worden bij die van haar ouders. Er staat in welke jurk ze graag wil dragen. En, met grote letters, dat ze roze bloemen wil. Met die informatie gaan we samen aan de slag. We zoeken een datum en locatie voor de crematie en een mooie foto van Mirjam, die kan op de dag van het afscheid bij de kist staan. We schrijven een tekst voor op de kaart: in het boekje heeft Mirjam nauwgezet alle namen en adressen vermeld van de mensen die voor het afscheid uitgenodigd morgen worden. Met een uitdrukkelijke toevoeging, dik onderstreept: voor iedereen gebakjes, veel gebakjes! Astrid glimlacht. ‘Echt Mirjam. Daar kon ze inderdaad zó van genieten...’

Tenslotte zoeken we ook de bloemen uit, een mooi groot bloemstuk, met roze bloemen. Precies zoals ze het gewild had. ‘Wat ben ik blij met dat boekje’ zegt Astrid, als ik na een paar uur weer vertrek. ‘Ik heb haar laatste wensen allemaal kunnen invullen en dat voelt goed.’

Margot Burgering en Joy van Delft | DELA:

‘Het bespreken en vastleggen van je uitvaartwensen is zorgen voor jezelf en voor je familie en vrienden. Dat geeft rust. Voor nu en voor later. Weet jij wat je allemaal vast kunt leggen? Wij helpen je graag. Neem gerust contact met ons op via 040 209 75 77.’

DELA
voor elkaar